

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.823/2016/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. ... és dr. ... jogtanácsos által képviselt I.rendű felperes neve (cím) I. rendű és a dr. ... jogtanácsos által képviselt II.rendű felperes neve (cím) II. rendű felpereseknek - dr. Kincses István ügyvéd (cím) által képviselt I.rendű alperes neve I. rendű (cím) és II.rendű alperes neve II. rendű (cím) alperesek ellen jelzálogjog érvényesítése iránt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 12.P.20.331/2016/19. számú, 23. sorszámu végzéssel kijavított ítélete ellen az alperesek 22. és 23. sorszáma alatt benyújtott fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét helybenhagyja.

Az alperesek egyetemlegesen kötelesek megfizetni a II. rendű felperesnek 15 nap alatt 100 000 (egyszázezer) forint fellebbezési költséget és megtéríteni az állam javára a lakóhelyük szerinti adó- és vámigazgatóság felhívásában megjelölt módon és számlára 2 500 000 (kettőmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

Az I. rendű felperes és a II. rendű alperes 2008. július 21-én PM01JEL080803, 2008. augusztus 5-én PM01JEL080880, 2008. szeptember 3-án PM01JEL080971 számon hitelkiváltás és szabad felhasználás céljára rulírozó multicurrency (azaz megújuló többdevizás) hitelszerződéseket, és azok biztosítékaul tőke, kamat, egyéb költségek erejéig a II. rendű alperes ny.-i **..32**, valamint a **...29/A/2**, **...29/A/3**, **...29/A/4**, **...29/A/15**, illetve a **..16** helyrajzi számú ingatlanaira jelzálogszerződéseket kötöttek. A szerződések alapján a 22 000 000 forint, 19 305 000 forint és a 21 300 000 forint hitelt a II. rendű alperes forint, svájci frank, euró, amerikai dollár vagy japán yen devizanemekben hívhatta le, illetve átválthatta, azt a bank a lehívás és átváltás devizanemétől függően a II. rendű alperes nála vezetett forint és devizaszámláin írta jóvá.

A PM01JEL080803 kölcsönszerződés lejáratára 2009. november 18. volt. A II. rendű alperes által a 2009. október 19-én 34021/Ü/1305/2009/2. számú közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatával elismert tartozás 22 000 000 forint és járulékai. A PM01JEL080880 szerződés lejáratára 2009. november 1. volt. A II. rendű alperes által a 2009. július 31-én 34021/Ü/931/2009/2. számú közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatával elismert tartozás 19 305 000 forint és járulékai. Az I PM01JEL080971 számú szerződés lejáratára 2009. augusztus 29. volt. A II. rendű alperes által a

2009. augusztus 31-én 34021/Ü/1082/2009/2. számú közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatával elismert tartozás 21 300 000 forint és járulékai.

A konverziót és az utalást a bank a hitelszerződésekben kapott felhatalmazása alapján teljesítette. A szerződések jogosították arra a II. rendű alperest, hogy a már lehívott, de még vissza nem fizetett kölcsön devizanemét másik devizanemre átváltssa, a referencia kamatláb az új devizanemnek volt megfelelő. A kölcsönök tőkeösszege a lejárat napján volt esedékes. Ha a lehívott összeget az adós más devizára átváltotta, abban a devizában volt köteles a törlesztési kötelezettségének eleget tenni. A II. rendű alperes a három szerződés alapján jellemzően svájci frankban lehívott összegeket a lejárat előtt euróra konvertálta.

Az I. rendű felperes 2010. augusztus 10-én keltezett, a II. rendű alpereshez címzett "utolsó fizetési felszólítás"-ában megjelölt lejárt aktuális tartozás a PM01JEL080803 számú szerződés alapján 39 107,43 euró; a PM01JEL080971 számú szerződés alapján 87 515 euró, a PM01JEL080880 számú szerződés alapján 79 501 euró és azok után a szerződés III/23. pontja szerinti késedelmi (kényszerhitel) kamat.

A II. rendű alperes 2011. június 21-én keltezett, az I. rendű felpereshez címzett levelében a három szerződés lejártára hivatkozással a késedelmi kamat elengedését s tőkére és a kamatra részletfizetést kért.

A tartozáselismerő nyilatkozatokban a kölcsöntartozása mértékére a II. rendű alperes elfogadta az I. rendű felperesnek a közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítványát. A közjegyző 2011. május 24-én foglalta okiratba az I. rendű felperes nyilatkozatát 2011. február 28-án fennálló, euróban nyilvántartott követeléséről: a 11052/Ü/595/2011. számú okirat szerint a PM01JEL080803. számú szerződés alapján 39 107,43 euró tőke, 4 841,09 euró késedelmi kamat és azok után 18,073 % kényszerhitel kamat; a 11052/Ü/596/2011. számú okirat szerint a PM01JEL080880. számú szerződés alapján 78 193,42 euró tőke, 9 679,53 euró késedelmi kamat és azok után 18,073 % kényszerhitel kamat; a 11052/Ü/597/2011. számú okirat szerint a PM01JEL080971 számú szerződés alapján 86 075,16 euró tőke, 10 655,21 euró késedelmi kamat és azok után 18,073 % kényszerhitel kamat.

A közjegyző az okiratokat kézbesítette a II. rendű alperesnek, és az átvételről tanúsítványt állított ki. A végrehajtási záradék végrehajtandó követelésként ezzel egyező követelést tüntet fel.

A közjegyző által 2012. december 21-én kiállított végrehajtási záradék alapján az I. rendű alperes következő követelése a II. rendű alperes ellen indult végrehajtás tárgya: a PM01JEL080803 számú szerződés alapján 39 107,43 euró tőke, 4 841,09 euró késedelmi kamat, 2011. február 28-ától évi 18,073 % késedelmi kamat; a PM01JEL080880 számú szerződés alapján 78 193,42 euró tőke, 9 679,53 euró késedelmi kamat, és 2011. február 28-ától évi 18,073 % késedelmi kamat; a PM01JEL080971 számú szerződés alapján 86 075,16 euró tőke, 10 655,21 euró késedelmi kamat, 2011. február 28-ától évi 18,073 % késedelmi kamat.

A II. rendű alperes 2015. március 2-án a Pesti Központi Kerületi Bíróságon az I. rendű felperessel szemben előterjesztett, a 31.P.86.924/2015/2. számú végzéssel a Fővárosi Törvényszékhez áttett keresetében a három kölcsönszerződéssel kapcsolatban elsődlegesen számadási kötelezettség, másodlagosan a saját elszámolása helyességének a megállapítását kérte. A 2016. április 26-án az I. rendű felperessel szemben a Nyíregyházi Járásbíróságon benyújtott keresetében a három kölcsönszerződés alapján indult végrehajtási eljárások megszüntetését kérte.

A II. rendű alperes a jelzáloggal terhelt ingatlanait holtig tartó haszonélvezeti joga fenntartása mellett az I. rendű alperesnek ajándékozta. A tulajdonos változását a 2011. június 6-án érkezett kérelem alapján a Ny.-i Járási Földhivatal az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezte.

Az I. rendű felperes a keresetében az alpereseket a jelzálogjoga alapján annak tűrésére kérte kötelezni, hogy a II. rendű alperessel kötött három szerződés alapján a végrehajtás alatt álló követelése erejéig a ny.-i **..32**, **..16**, **...29/A/2**, **...29/A/3**, **...29/A/4**, **...29/A/15** helyrajzi számú ingatlanokból végrehajtás útján II. rendű alperes haszonélvezeti jogától mentesen kielégítést keressen.

Az I. rendű felperes a per alatt a szerződésekből eredő követelését a II. rendű felperesre engedményezte, a jogutódlást a Nyíregyházi Törvényszék 12.P.20.331/2016/7. számú, a Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.424/2016/2. számú végzésével helybenhagyott végzésével megállapította.

Az alperesek az ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. A II. rendű alperes állította, hogy a szerződések alapján nem vett fel pénzt. Hivatkozott arra is, hogy a hitel- és a jelzálogszerződésekben az összegek nem azonosak a végrehajtási záradékkal ellátott okiratban szereplő tartozásokkal. További érvei szerint a szerződések semmiek: egyrészt jogszabályba ütköznek, mivel azok hiteltől finanszírozott deviza árfolyam és kamatkülönbségből eredő nyereségelérést célzó befektetési alapkezelői szerződések; másrészt színlelték, kizárólag arra szolgáltak, hogy az I. rendű felperes a valuták közötti átváltással az árfolyam és kamatkülönbséget kihasználva nyereséget érjen el. Kérte a tárgyalás felfüggesztését a 2014. évi XXXVIII. törvényre, illetve a közte és I. rendű felperes között folyamatban lévő perekre hivatkozással.

Az elsőfokú bíróság a kijavított ítéletével az alpereseket annak tűrésére kötelezte, hogy a II. rendű felperes

- a ny.-i **..32** helyrajzi számú ingatlanból a bejegyzett jelzálogjog alapján a 2008. július 21. napján megkötött és többször, utoljára 2009. október 26. napján módosított PM01JEL080803 számú szerződés alapján fennálló 39 107,43 euró tőke és annak szerződés szerinti kamatai erejéig;
- a ny.-i **..46** helyrajzi számú ingatlanból a bejegyzett jelzálogjog alapján a 2008. szeptember 03. napján megkötött PM01JEL080971 számú szerződés alapján fennálló 86 075,16 euró tőke és annak szerződés szerinti kamatai erejéig, valamint
- a ny.-i **...29/A/2**, **...29/A/3**, **...29/A/4** és **...29/A/15** helyrajzi számú ingatlanokból a bejegyzett zálogjog alapján a 2008. augusztus 05. napján megkötött és 2009. július 31. napján módosított PM01JEL080880 számú szerződés alapján fennálló 78 193,42 euró tőke és annak szerződés szerinti kamatai erejéig

végrehajtás útján II. rendű alperes haszonélvezeti jogától mentesen kielégítést keressen.

Egyetemlegesen kötelezte az alpereseket a II. rendű felperesnek 1 550 000 forint perköltség, az államnak 2 500 000 forint eljárási illeték megfizetésére.

Az ítélete indokolásában számot adott a tényállás megállapításának alapjául szolgált bizonyítékokról, a II. rendű alperes bizonyítási indítványai mellőzésének indokairól. Elutasította a II. rendű alperesnek a Pesti Központi Kerületi Bíróságon és a Nyíregyházi Járásbíróságon indított perére tekintettel a per tárgyalása, a 2014. évi XXXVIII. törvény 16. § (1) bekezdés alapján az eljárás felfüggesztése iránti kérelmét. A Pp. 152. § (2) bekezdése felhívásával úgy foglalt állást, hogy jelen per eldöntése nem függ a Pesti Központi Kerületi Bíróságon és a Nyíregyházi Járásbíróságon indított per tárgyává tett kérdés mikénti elbírálásától. A tartozás személyi kötelezettjével - a II. rendű alperessel – szemben van végrehajtható határozat, végrehajtási záradékkal ellátott közjegyzői okirat. A hivatkozott perekben a II. rendű alperes a végrehajtás alapjául szolgáló okiratot nem támadta, illetve a követelés tényleges jogosultja az engedményezés

folytán a II. rendű felperes. Az I. rendű felperes és II. rendű alperes között bármely tárgyban folyó per kimenetele irreleváns a II. rendű alperes jelen perben érvényesített követelése tekintetében (Ptk. 6:193. § (1)-(3) bekezdés). Az eljárás felfüggesztésére irányuló kérelem pedig azért alaptalan, mert a jelen per nem a 2014. évi XXXVIII. törvény 16. § (1) bekezdésében írt per. A jelen per tárgya nem a kölcsönszerződések érvényessége, vagy azokon alapuló pénzkövetelés érvényesítése, hanem a biztosításukra kötött jelzálogszerződések alapján a dologi kötelezett alperesek tűrésre kötelezése.

A kereset alaposságáról a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 251. § (1), 255. § (1), 256. § (1) bekezdése felhívásával határozott. Rögzítette, hogy az alperesek az I. rendű felperes és II. rendű alperes által kötött zálogszerződések érvényességét nem vitatták. A személyi kötelezett II. rendű alperessel szemben a végrehajtható marasztaló határozatot pótló végrehajtási záradékkal ellátott közjegyzői okiratra tekintettel az I. rendű felperes, majd jogutódja, a II. rendű felperes a jelzálogjogra alapított igényét jogszerűen érvényesítette. Annak nincs jogi relevanciája, hogy a személyi kötelezett II. rendű alperes vitatja-e a kölcsönszerződések érvényességét, a követelés fennállását. Vele szemben a felperes nem fizetésre kötelezés iránti igényt érvényesít, hanem mint a zálogjoggal terhelt ingatlanon haszonélvezeti jogot szerzett dologi kötelezettel szemben támasztott igényt. Ennek eldöntéséhez kizárólag az szükséges, hogy van-e érvényes zálogszerződés illetőleg, hogy a személyi kötelezettel szemben van-e végrehajtható okirat. Az alperesek által kötött ajándékozási szerződés a kielégítési jogot nem érinti, ezért a tulajdonos I. rendű alperest és a haszonélvező II. rendű alperest kötelezte annak tűrésére, hogy a jogutód II. rendű felperes a zálogjoggal biztosított szerződésekből eredő követelését az ingatlanokból kielégítse.

A pereszes alpereseket a Pp. 78. § (1) és 82. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte a II. rendű felperesnek perköltség megfizetésére, figyelemmel a keresetlevélen lerótt illetékre és a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.538/2015/9. számú végzésében megállapított másodfokú perköltségre is. A 2 500 000 forint fellebbezési illeték megfizetéséről a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés alapján határozott.

Az alperesek a fellebbezésükben az elsőfokú bíróság kijavított ítéletének a megváltoztatását, a kereset elutasítását, másodlagosan a hatályon kívül helyezését, az új eljárásra másik bíró kijelölését kérték. Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság a II. rendű alperes személyes költségmentességi kérelmének az elbírálása nélkül határozott a perköltség viseléséről, nem döntött az eljárás felfüggesztése iránti kérelemről, a bizonyítási indítványról, érdemben a kereset elutasítása iránti kérelmükről. Sérelmezték, hogy az ítéleti tényállásban a folyamatban lévő, a kereset érdemi eldöntése szempontjából releváns végrehajtási eljárások nem szerepelnek, míg az I. rendű felperes által korábban megjelölt ügyszámok tévesek. A fellebbezés további érvei szerint nem létezik olyan követelést elismerő közjegyzői okirat, amely alapján végrehajtás lett volna indítható, a záradékolás semmis, így hiányzik a perbeli követelés jogalapja. Az ítéltábla Pf.II.20.538/2015/9. számú végzésére utalással hivatkozták azt, hogy a jogutód II. rendű felperes az I. rendű alperestől a követelést szerezte meg. Az ebből levont következtetésük szerint az az állításuk, hogy az I. rendű alperes által el nem ismert követelés záradékolása semmis, a felek egyező perbeli előadásaként értékelhető, mivel azt az I. rendű felperes nem vitatta, a II. rendű felperes pedig nem vitathatta. Kérelmet terjesztettek elő a Nyíregyházi Járásbíróságon 25.P.21.215/2016. számon a végrehajtás megszüntetése iránt indított per jogerős befejezéséig az eljárás felfüggesztése iránt. Az indokaik szerint pernyertességük esetén nem volt engedményezhető követelés, kérdéses a felperesek keresetőségi joga.

A II. rendű felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság kijavított ítéletének a helybenhagyását indítványozta. A fellebbezési érvek miatt csatolta a II. rendű alperes feljelentése nyomán indult büntetőeljárásban készült szakértői véleményt, amely szerint a három szerződés

alapján 2016. szeptember 15-én fennálló követelése 203 376,01 euró, aznapi árfolyamon 63 099 440 forint és kamata követelése.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítélet tábla az alperesek kijavító végzés elleni fellebbezése folytán Pf.II.20.824/2016. számon indult eljárást az ítélet elleni fellebbezésük folytán indult Pf.II.20.823/2016. számú ügyhöz egyesítette, a fellebbezéseket a kijavított elsőfokú ítélet elleni fellebbezésként a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az alperesek másodlagos, az érdemi felülbírálatot kizáró fellebbezési kérelmét nem találta alaposnak abszolút hatályon kívül helyezési ok, lényeges, másodfokú eljárásban nem orvosolható eljárási szabálysértés, a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű vagy teljes megismétlésének, illetve kiegészítésének szükségessége hiányában, amelyek alapjául szolgálhattak volna a Pp. 252. § (1)-(3) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének. A Pp. 253. § (1) bekezdés alapján az ügy érdemében határozott, ítélezése alapjául az általa fentiek szerint megállapított, a fellebbezés elbírálásához releváns tényállást fogadta el. Annak alapján is egyetértett az elsőfokú bíróság érdemi döntésével, a jogi indokolását pedig a fellebbezés érvei tükrében kiegészítette a következőkkel:

A fellebbezés alaptalanul kifogásolta azt, hogy az elsőfokú bíróság a II. rendű alperes személyes költségmentességi kérelmének az elbírálása nélkül határozott a perköltség viseléséről. A kérelmet az elsőfokú bíróság 12.P.20.155/2013/17. sorszámú végzésével elutasította, azt az ítélet tábla a Pkf.II.20.223/2014/2. számú végzésével helybenhagyta.

Az alperesek kérelme a kereset elutasítása iránt a Pp. 139. § alapján ellenkérelemként, a keresettel szembeni érdemi védekezésként volt értékelhető, a bíróság érdemben ítélettel a Pp. 213. § (1) bekezdés szerint a kereseti kérelemről határoz. A keresetnek helyt adó ítélet pedig értelemszerűen az alperesek ellenkérelméről történő állásfoglalást is jelent.

A bíróság a bizonyítási indítvány elutasításáról, a fél által felajánlott bizonyítás mellőzéséről nem hoz alakszerű határozatot, annak indokairól a Pp. 221. § (1) bekezdés alapján az ítéletének az indokolásában köteles számot adni. A fellebbezésben hivatkozott alperesi beadványt az elsőfokú bíróság 2016. július 4-én 18. sorszám alatt érkezett, azt az alperesek távollétében 2016. július 5-én megtartott tárgyaláson ismertette. Az ítéletében azonban valóban nem adta indokát az e beadványban előterjesztett, a felperesek közötti engedményezés iratainak a beszerzésére vonatkozó bizonyítási indítvány mellőzésének. Ez azonban a másodfokú eljárásban pótolható volt. Az ítélet tábla ebben a keretben az elsőfokú ítélet indokolását kiegészítette azzal, hogy a Pp. 65. §-a szerint a perbeli jogutódlást megállapító végzés ellen külön fellebbezésnek van helye. Az elsőfokú bíróság 12.P.20.331/20016/7 sorszámú, a II. rendű felperes jogutódlását megállapító végzését az ítélet tábla a Pkf.II.20.424/2016/2. sorszámú végzésével helybenhagyta. Ezt követően előterjesztett alperesi indítványra az elsőfokú bíróság az eljárásbeli jogutódlás feltételeként az anyagi jogutódlás kérdését nem tehette vizsgálata tárgyává, ezért ebben a keretben a bizonyítás mellőzésének volt helye.

A felek által nem volt vitatott a perben az, hogy a személyi adós II. rendű alperessel szemben az I. rendű felperes javára a jelzálogjoggal biztosított követelésének a behajtása iránt végrehajtási eljárások vannak folyamatban. Az elsőfokú ítélet rendelkező része az I. rendű alperesek ingatlanaival való helytállási kötelezettségének a mértékét az azokkal biztosított és végrehajtandó, a közjegyzői végrehajtási záradékok szerinti követelés, a PM01JEL080803 számú szerződés alapján

39 107,43 euró, a PM01JEL080971 számú szerződés alapján 86 075,16 euró, a PM01JEL080880 számú szerződés alapján 78 193,42 euró tőke és járulékaik erejéig állapította meg.

Azt, hogy a végrehajtási eljárások ügyszámát - a per adatai szerint a **H.** és Társa Végrehajtói Iroda előtt 0106.V.1043/2013., 0106.V.1045/2013. és 0106.V.1044/2013. - az ítéleti tényállásban az elsőfokú bíróság nem tüntette fel, a kereset, illetve a fellebbezés érdemi eldöntése szempontjából nem releváns. Ugyanis az ajándékozás folytán bekövetkezett tulajdonosváltás miatt a személyi kötelezett szembeni végrehajtási eljárásokban nincs lehetőség a jelzálogjoggal terhelt ingatlanok végrehajtás alá vonására, mert azok nem az adós tulajdonát képező vagyontárgyak. A dologi kötelezett személye megváltozott, ennek okán a bíróság jelen ügyben hozott jogerős határozata alapján van helye a jogutód II. rendű felperes, mint a követelés jogosultja által a II. rendű alperessel szemben a követelés biztosítékaul lekötött ingatlanokra korlátozott, az I. rendű alperessel szemben fennálló követelésének az összegéig történő végrehajtást kezdeményezésének.

A bíróság a Pp. 155. § (3) bekezdése értelmében a tárgyalás felfüggesztése iránti kérelem elutasításáról nem fellebbezhető, pervezető végzéssel határoz, az elsőfokú bíróság a nem teljesített kérelem elutasításának az ítéletében indokát is adta.

A másodfokú eljárásban az ítéletábra sem találta indokoltnak a tárgyalás felfüggesztését a Nyíregyházi Járásbíróságon 25.P.21.215/2016. számon a végrehajtás megszüntetése iránt indított per jogerős befejezéséig, a kérelmet a következő indokolással elutasította:

A tárgyalás felfüggesztésének az eseteit a Pp. részben kötelező (imperatív), részben megengedő (fakultatív) módon szabályozza. A Pp. 239. §-a alapján a másodfokú eljárásban is megfelelően alkalmazandó 152. § (2) bekezdése alapján a tárgyalása felfüggesztése a másodfokú bíróság számára is csupán lehetőség abban az esetben, ha a per eldöntése olyan előzetes kérdés elbírálásától függ, amelynek tárgyában más polgári per már folyamatban van. A kérelem elbírálásakor az ítéletábrának is abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy jelen, a dologi kötelezettekkel szemben indított per eldöntése szempontjából a személyi kötelezett által a végrehajtás megszüntetése iránti per mikénti kimenetele prejudiciális jellegű-e, azaz kihat-e a jelen perben meghozandó határozat tartalmára, a végrehajtás esetleges megszüntetése eredményezheti-e a kereset elutasítását. A végrehajtási per - az ott érvényesített jog eltérése folytán - nem hat ki a jelen per eredményére, mert a végrehajtási perben a bíróság nem nyilváníthatja érvénytelennek a jogügyletet, noha a Pp. 369. § a) pontja alapján a végrehajtási záradékkal ellátott elrendelt végrehajtás megszüntetése iránt pert az I. rendű alperes indíthatta arra hivatkozással is, hogy a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre. A végrehajtási perben a bíróság azonban az ítélete rendelkező részében nem állapíthatja meg a végrehajtás alapjául szolgáló hitelszerződések érvénytelenségét; ha a kereset alapos, a végrehajtás megszüntetéséről (korlátozásáról) rendelkezhet. A Kúria a BH2015. 102. szám alatt közzétett eseti döntésében kifejtette, hogy a végrehajtási perben a „követelés” alatt nem egyszerűen a felek közötti jogviszonyból származó, polgári peres úton érvényesíthető követelést kell érteni, hanem „végrehajtható követelést”, mégpedig „közvetlenül végrehajtható követelést”, a záradékolt okirattal elrendelt végrehajtás tárgyát. A kizárólag a végrehajtás megszüntetésére indult perben a bíróság - a kereset korlátai között maradva - a végrehajtás, - kizárólag a végrehajtási eljárás felei között zajló végrehajtási eljárás - megszüntetéséről (korlátozásáról) rendelkezhet, ítéletének rendelkező részében nem állapíthatja meg a jogügylet érvénytelenségét és nincsen lehetősége az eredeti állapot helyreállítására sem.

Az alperesek fellebbezésének az elbírálása a Pp. 253. § (3) bekezdés alapján csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között történhetett. Az ítéletábra csak e korlátok között határozhatott a perben érvényesített joggal szemben felhozott védekezés alapjául szolgáló olyan kérdésekben is, amelyekben az elsőfokú bíróság nem tárgyalta, illetőleg nem határozott.

Ennek szükségesnek ítélt előrebocsátását követően rögzíti azt az ítélet tábla, hogy az alperesek a kereset elutasítására irányuló perbeli védekezésüknek, az ellenkérelmüknek kizárólag azon elsődleges indokát tették a fellebbezési kérelmük egyedüli indokává, miszerint a közjegyzői záradék és az annak alapjául szolgáló, a személyi adós II. rendű alperes egyoldalú kötelezettségvállalásának tartalma és a jelen perben érvényesített kereseti igény összecszerúsége és devizaneme eltér, a közjegyzői záradékolás törvénysértő, érvénytelen.

A végrehajtás elrendelésének a törvényessége a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény XV. fejezetében szabályozott, a végrehajtás elrendelésével kapcsolatban a végrehajtási eljárás során nemperes eljárásban igénybe vehető sui generis jogorvoslat alapján, az ott szabályozott eljárási rendben, illetve a Pp. XXV. fejezetében szabályozott végrehajtási perekben vitatható. A fellebbezés érvei annyiban alaposak, hogy a II. rendű alperes által adósként és zálogkötelezettként tett, közjegyzői okiratokba foglalt, a megkötött három hitelszerződést megerősítő és azok teljesítésére, a kölcsön és járuléka visszafizetésére tett egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozataiban elismert, a hitelszerződéses összeggel azonos tartozás összege és devizaneme valóban nem egyezik meg a közjegyzői záradékolás folytán végrehajtandó tartozásával, amely azonos az I. rendű felperes által a keresetlevelében és az elsőfokú bíróság ítéletének a rendelkező részében megjelölt, a dologi kötelezett felelőssége korlátját jelentő követeléssel.

A fellebbezés ezen érvei azonban a kereset elutasítását célzó fellebbezési kérelmet nem tették alapossá.

A jogosult dologi kötelezettel szembeni fellépésének nem előfeltétele a személyi adóssal szembeni igényérvényesítés. A zálogjog jogosultja maga döntheti el, hogy követelését az egyenes adóssal vagy a dologi kötelezettel szemben érvényesíti [EBH2000. 327.]. A Ptk. 251. § (1) bekezdése alapján a jogosult akkor kereshet kielégítést a zálogtárgyból, ha a kötelezett nem teljesít. A Ptk. 255. § (1) bekezdése alapján a zálogtárgyból való kielégítés - ha jogszabály kivételt nem tesz - bírósági határozat alapján végrehajtás útján történik. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 137. § (2) bekezdése alapján az ingatlant megszerző tulajdonos tulajdonjogát a haszonélvezeti jog nem terheli, ha annak jogosultja felelős a végrehajtást kérő követelésének kielégítéséért, vagy ha azt a jelzálogjog keletkezése után szerződéssel létesítették. A zálogkötelezett helytállási kötelezettsége egyrészt a zálogtárgyra (annak értékére), másrészt az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett összegre, azon belül is a lejárt követelésre korlátozott, mivel a követelés csökkenése, megszűnése a zálogjogra az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzés tartalmára tekintet nélkül is kihat [Ptk. 262. § (3)].

A perben nem volt vitatott a II. rendű alperes által a tartozás elismerés ténye, az sem, hogy a szerződések lejártak, és nem teljesített. A kölcsönszerződések alapján a II. rendű alperes a még vissza nem fizetett kölcsön devizanemét euróra átváltotta, ezért ebben a devizában köteles azt visszafizetni. A tartozás elismerésekor arról is nyilatkozott, hogy a kölcsöntartozása mértékére elfogadja az I. rendű felperesnek közjegyzői okiratba foglalt ténytanúsítványát. A II. rendű alperes által elismert tőketartozás nagyobb, mint a végrehajtandó tartozás.

A követelés jogosultja mindezzel a követelés fennállását és összecszerúságát bizonyította. Az I. rendű alperes, mint dologi kötelezett túrni köteles a lejárt követelés zálogtárgyakból való kielégítését. Az elsőfokú bíróság az ítéletében helyesen rendelkezett az alperesek ingatlanokkal végrehajtási eljárásban való helytállási kötelezettségéről.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperesek a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viselik a másodfokú perköltséget is. Az illeték-feljegyzési joguk folytán meg nem fizetett 8 % mértékű fellebbezési illeték az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) és a 46. § (1) bekezdése alapján 2 500 000 forint. Azt megfizetni a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján és a 15. § (3) bekezdése szerint kötelesek. Az ítélőtábla a II. rendű felperes jogtanácsosi képviselőjével felmerült perköltségét a Pp. 67. § (2) bekezdése, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alapján állapította meg. A mérséklésnél figyelemmel volt a fellebbezési ellenkérelem kapcsán ténylegesen kifejtett tevékenységen túl arra, hogy a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

D e b r e c e n, 2016. november 17.

Dr. Kocsis Ottilia s.k. a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes s.k. bíró, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
- kiadó -